

Αγίου Ιωάννη του Σιναΐτου "Κλίμαξ": (διά την πραγματική και γνησίαν μετάνοιαν και διά τους αγίους καταδίκους και διά την Φυλακήν).

1. Ο Ιωάννης κάποτε, (την ημέρα της Αναστάσεως), έτρεξε πριν από τον Πέτρο (στον τάφο του Κυρίου). Και εμείς ετοποθετήσαμε τον λόγο της υπακοής πριν από τον λόγο της μετανοίας. Διότι ο Ιωάννης έγινε τύπος υπακοής, ενώ ο Πέτρος μετανοίας.

2. Μετάνοια σημαίνει ανανέωση του βαπτίσματος. Μετάνοια σημαίνει συμφωνία με τον Θεόν για νέα ζωή. Μετανών σημαίνει μόνιμος αγοραστής της ταπεινώσεως. Μετάνοια σημαίνει μόνιμος αποκλεισμός κάθε σωματικής παρηγοριάς. Μετάνοια σημαίνει σκέψις αυτοκατακρίσεως □ αμεριμνησία για όλα τα άλλα και μέριμνα για την σωτηρία του εαυτού μας. Μετάνοια σημαίνει θυγατέρα της ελπίδος και αποκήρυξις της απελπισίας. Μετανών σημαίνει κατάδικος απηλλαγμένος από αισχύνη. Μετάνοια σημαίνει συμφιλίωσις με τον Κύριον, με έργα αρετής αντίθετα προς τα παραπτώματα μας. Μετάνοια σημαίνει καθαρισμός της συνειδήσεως. Μετάνοια σημαίνει θεληματική υπομονή όλων των θλιβερών πραγμάτων. Μετανών σημαίνει επινοητής τιμωριών του εαυτού του. Μετάνοια σημαίνει υπερβολική ταλαιπωρία της κοιλίας (με νηστεία) και κτύπημα της ψυχής με υπερβολική συναισθησι.

3. Τρέξατε και ελάτε. Ελάτε όλοι όσοι παρωργίσατε τον Θεόν, για να ακούσετε αυτά που έχω να σας διηγηθώ. Συγκεντρωθήτε για να ιδήτε αυτά που μου έδειξε ο Θεός προς οικοδομήν. Ας τοποθετήσωμε πρώτη και ας προτιμήσωμε μία διήγησι που αναφέρεται σε τιμημένους εργάτες της αρετής που ζούσαν χωρίς τιμή.

6. Είδα ψυχές που έρρεπαν με μανία στους σαρκικούς έρωτες. Αυτές λοιπόν αφού έλαβαν αφορμή μετανοίας από την γεύσι του αμαρτωλού έρωτος, μετέστρεψαν αυτόν τον έρωτα σε έρωτα προς τον Κύριον. Έτσι ξεπέρασαν αμέσως κάθε αίσθημα φόβου και εκεντρίσθηκαν στην άπληση αγάπη του Θεού. Γι' αυτό και ο Κύριος στην αγνή εκείνη πόρνη (Λουκ. ζ' 37-48) δεν είπε ότι εφοβήθηκε, αλλά «ότι ηγάπησε πολύ» και κατώρθωσε εύκολα να αποκρούση

τον ένα έρωτα με τον άλλον.

8. Δεν είναι δυνατόν σ' εμάς που επέσαμε στον λάκκο των ανομιών, να ανελκυσθούμε από εκεί, εάν δεν καταδυθούμε στην άβυσσο της ταπεινώσεως των μετανοούντων.

9. Διαφορετική είναι η θλιμμένη ταπεινώσις των πενθούντων και διαφορετικός ο έλεγχος και η καταδίκη της συνειδήσεως αυτών που ακόμη περιπίπτουν σε αμαρτίες. Διαφορετική επίσης είναι «η μακαρία πλουτοταπεινώσις» που αποκτούν με την ενέργεια της θείας χάριτος οι τέλειοι. Ας μη βιασθούμε να γνωρίσωμε την τρίτη αυτή κατάσταση με λόγια, διότι αδικώς θα τρέξωμε. Της δευτέρας καταστάσεως γνώρισμα είναι η πλήρης υποδοχή και υπομονή κάθε ατιμίας. Εκείνον δε (που ανήκει στην πρώτη περίπτωση), τον άνθρωπο δηλαδή που πενθεί, τον τυραννούν πολλές φορές οι αμαρτωλές συνήθειες και αναμνήσεις του παρελθόντος. Και αυτό βέβαια δεν είναι κάτι το παράδοξο.

10. Ο λόγος για τις ένοχες πράξεις και για τις πτώσεις είναι σκοτεινός και ακατανόητος για κάθε ψυχή. είναι δύσκολο να γνωρίζουμε ποιες πτώσεις μας προέρχονται από αμέλεια, ποιες από σκόπιμη εγκατάλειψι του Θεού και ποιες από αποστροφή του Θεού. Το μόνο που κάποιος μας εξήγησε είναι, ότι όσες μας συμβαίνουν από σκόπιμη παραχώρησι του Θεού έχουν σύντομη επανόρθωσι, διότι ο Θεός που μας παρέδωσε δεν μας αφήνει επί πολύ αιχμαλώτους σε αυτές.

11. Όσοι επέσαμε, ας πολεμήσωμε πρό πάντων τον δαίμονα της λύπης. Διότι αυτός έρχεται δίπλα μας την ώρα της προσευχής, μας ενθυμίζει την προηγούμενη μας παρησία και προσπαθεί να αχρηστεύση την προσευχή μας.

12. Μη τρομάξεις όταν πέφτεις κάθε μέρα, και μη εγκαταλείψης το αγώνα. Αντιθέτως να ίστασαι ανδρείος και οπωσδήποτε θα ευλαβηθή την υπομονή σου ο φύλαξ άγγελός σου. Όσο είναι ακόμη πρόσφατο και ζεστό το τραύμα, τόσο και ευκολώτερα θεραπεύεται. Ενώ τα τραύματα που εχρόνισαν, σαν παραμελημένα και αποσκληρημένα, δύσκολα θεραπεύονται και χρειάζονται για να ιατρευθούν πολύ κόπο και νυστέρι και ξυράφι και το εδώ πύρ των καυτηριασμών, (δηλαδή το πύρ των εδώ θλίψεων, εν αντιθέσει με το μελλοντικό πύρ της κολάσεως).

13. Πολλά ψυχικά τραύματα που εχρόνησαν είναι ανίατα. Στον Θεό όμως όλα είναι δυνατά. Πριν από την πτώσι οι δαίμονες αποκαλούν τον Θεόν φιλόανθρωπο. Μετά όμως από την πτώσι τον αποκαλούν σκληρό.

14. Εάν μετά από την μεγάλη σου πτώσι πέσης και σε κάποιο μικρό αμάρτημα και σου ειπή ο λογισμός, «είθε να μην έπεφτες σ' εκείνο το μεγάλο» τούτο το μικρό δεν είναι τίποτε το σπουδαίο», μην τον παραδεχθής αυτόν τον λογισμό. (Και τα μικρά πράγματα έχουν την σημασία τους). Πολλές φορές μάλιστα μερικά μικρά δώρα κατεπράυναν τον μεγάλο θυμό του δικαστού.

15. Όποιος πραγματικά εξοφλεί αμαρτίες, την ημέρα που δεν εθρήνησε την θεωρεί χαμένη, έστω και αν έπραξε κατ' αυτή μερικά άλλα καλά έργα.

21. Όταν η συνειδησις παύση να μας ελέγχη για αμαρτίες, ας προσέξουμε μήπως αυτό δεν οφείλεται στην καθαρότητα, αλλά στην κόπωσι και άμβλυνσι αυτής, της συνειδήσεως, εξ αιτίας πλήθους αμαρτιών.

22. Απόδειξις ότι έσβησε το χρέος των αμαρτιών μας είναι το να θεωρούμε πάντοτε χρεώστη τον εαυτό μας.

23. Τίποτε δεν υπάρχει ίσο ή ανώτερο από τους οικτιρμούς του Θεού. Γι' αυτό όποιος απελπίζεται σφάζει ο ίδιος τον εαυτό του.

24. Σημείο της πραγματική και επιμελούς μετανοίας είναι το να θεωρούμε τον εαυτό μας άξιο για όλες τις θλίψεις που μας συμβαίνουν – τις ορατές (που προέρχονται από τα

πράγματα και από τους ανθρώπους) και τις αόρατες (που προέρχονται από τους δαίμονες) – και για πολύ περισσότερες.

27. Πρόσεχε! Πρόσεχε καλά! Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να επιστρέψουμε από τον ίδιο δρόμο που επλανηθήκαμε, αλλά από άλλον συντομότερο, (από τον δρόμο δηλαδή της ταπεινώσεως).

Αγίου Ιωάννη του Σιναΐτου "Κλίμαξ":